

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

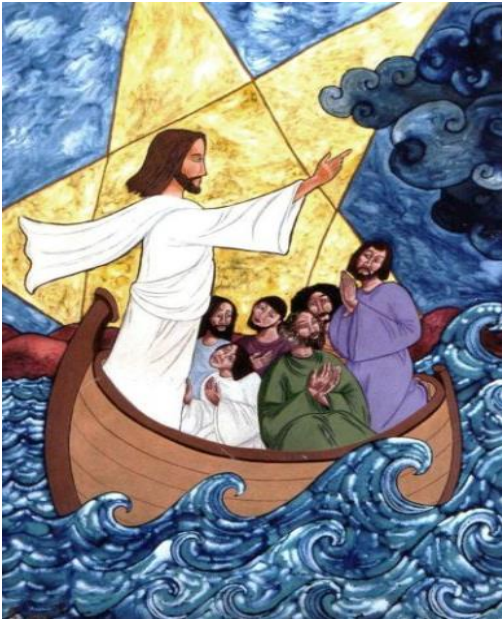
SUPLEMENT PARROQUIAL

20 de juny 2021

Nº 946

REPENSEM L'ENTRELLAT DE LA VIDA

S'aixecà un temporal de vent fort amb grans onades... No veieu que ens enfonsem? Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?

Per pregar. . .

¿Qui deu ser aquest que fins el vent i l'aigua l'obeeixen? (Mc 4, 35-40)

Jesús,
sovint deus tenir ganes de dir-me:
«Per què ets tan poruc!»
Tinc por de tantes i tantes coses!
Tinc por perquè em sento insegur i feble.
Tinc por de l'esforç que suposa la fidelitat.
Tinc por de la mort i del més enllà.
Tinc por d'equivocar-me i ser mal vist.
Tinc por de creure sense tenir l'evidència.
Tinc por enfront dels problemes de la societat...

Ja sé que et tinc a favor meu
i que, al final, tindràs l'última paraula,
però quan em trobo enmig de la tempesta,
tinc por!

Necessito sentir-te ben a prop meu,
palpar la teva presència i escoltar-te.
Fes que no oblidí mai la teva promesa:

«No us deixaré orfes;
me'n vaig a preparar-vos estada
a la Casa del Pare
i tornaré a buscar-vos,
perquè estigieu amb mi».

A les acaballes d'un temps constrenyit per la Covid-19, i amb la confiança d'una distensió progressiva pel que fa a la normativa sanitària, un periodista deia: *“és hora que cadascun de nosaltres vagi pensant com serà la vida futura després de la pandèmia. Durant aquest llarg calvari, tots els ciutadans hem tingut l'oportunitat de fer un reset del nostre boig ritme de vida per replantejar-nos moltes de les opcions que hem escollit. Els psicòlegs han tingut i tindran feina extra per atendre milers de persones que s'han vist obligades a baixar de la rutina diària per enfrontar-se al mirall de la seva existència.”*

Hi ha ganes de trobades familiars, d'abraçades, de lleure, de cultura, de viatges, de diversió, però tot està supeditat a la salut, a les circumstàncies, a les possibilitats i limitacions, també a l'economia familiar. Afegia el periodista *“prenguem consciència de com hem viscut fins ara i donem-nos l'oportunitat de repensar-nos per fer-nos millors”*.

L'Evangeli d'aquest diumenge ens convida a pensar amb els temps de la Covid-19 o de la post covid, que com es diu planerament, hem viscut força amb l'aigua al coll. Perquè ens hem sentit vulnerables personalment, localment i globalment, en la vessant sanitària, relacional, cultural, social i econòmica. Per què no escoltem més aquest món englobant que reclama salut, justícia, treball, pau, comprensió, solidaritat, pau?

El Papa Francesc diu: *“De la mateixa manera que als deixebles de l'Evangeli (Mc 4,35-41), ens ha sorprès una tempesta inesperada i furiosa. Ens hem adonat que estem en la mateixa barca, tots fràgils i desorientats, com espantats i perduts; però, al mateix temps, importants i necessaris, tots cridats a remar junts”*. En aquesta barca de la nostra humanitat *“hi som tots”*, de fet, *“de la mateixa manera que aquests deixebles, que parlen amb una sola veu i amb angouxa diuen: ‘ens enfonsem’, també nosaltres hem descobert que no podem seguir cadascun pel nostre compte, sinó només junts”*.

La *“tempesta”* de la Covid-19 *“desemmascara la nostra vulnerabilitat i deixa al descobert aquestes falses i supèrflues seguretats amb què havíem construït les nostres agendes, projectes, rutines i prioritats”*. Pel Papa Francesc, la tempesta també ens mostra *“com havíem deixat adormit i abandonat el que alimenta, sosté i dona força a la nostra vida i a la nostra comunitat”* i posa al descobert *“totes aquestes temptatives d'anestesiarse amb aparents rutines ‘salvadores’, incapaços d'apel·lar a les nostres arrels i evocar la memòria dels nostres avis, privant-nos així de la immunitat necessària per fer front a l'adversitat”*. *“Però aquesta tempesta també ens treu el ‘maquillatge’ dels estereotips amb els quals disfressàvem els nostres egos sempre pretensiosos de voler aparentar i deixa al descobert ‘aquesta (beneïda) pertinença comuna de la qual no podem ni volem evadir-nos; aquesta pertinença de germans”*.

Remem junts, i de valent, bo i repensant els hàbits, comportaments la nostra vivència cristiana, i tot el que duem entre mans.

▶ SANT JOAN BAPTISTA, dijous 24 de juny

Arribarem a Sant Joan, després d'una setmana d'intensa calor i, no hem d'oblidar que aquesta festa, amb tota la tradició ancestral que arrossega, té una clara significació per al nostre país, per a tots els pobles agermanats per la cultura i la història i per la mateixa llengua.

Pel que fa a Sant Joan, és celebrat el dia del seu naixement, a diferència de la resta de sants la festa dels quals figura el dia de la seva mort, quan nasqueren a la vida definitiva, la celestial. Amb tot, el Baptista destaca per la seva missió profètica i per la seva santedat ja d'ençà del naixement.

La solemnitat de sant Joan Baptista està en estreta relació amb el naixement de Crist, segons les paraules de l'àngel en el moment de l'encarnació del Fill de Déu: «*La teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes*» (Lc 1,36). Per això, el dos naixements figuren en el calendari amb sis mesos de diferència, inscrits els dos en el mateix dia segons el sistema de datació romana, vuit dies abans del primer del mes següent.

A més, els dos naixements coincideixen amb els solstici: el naixement de Jesús amb el d'hivern, quan comencen a augmentar les hores de llum, i el de sant Joan amb el d'estiu, quan disminueixen les hores de llum. Es fan així realitat, de manera simbòlica, les paraules del Baptista: «*Ell ha de créixer, i jo he de minvar*» (Jn 3,30). La llum de Joan disminueix perquè il·lumini el sol naixent que ve del cel (cf. Lc 1,78).

En la història bíblica de la salvació, Déu suscita profetes que anunciïn la seva Paraula i guiïn el seu poble. Ell els escull ja d'abans que neixin. D'una manera semblant, trobem Joan Baptista que és escollit per a la seva missió ja des del si matern. Joan és destinat per Déu, en primer lloc, per preparar el poble davant la immediata arribada del Messies, per això se l'anomena «el precursor».

El papa Francesc diu que Joan té una triple vocació: *la de preparar, la de discernir i la de fer-se petit*. Un cristià no s'anuncia a si mateix, no es posa ell al centre, sinó que refereix la seva vida a un altre, a Jesús. Com Joan, el seguidor de Jesús sap destriar la veritat del que és Evangeli del que no ho és. I la fa i la diu, i mira de viure-la, empès per l'Esperit, i encara que això li porti problemes. I finalment, ser cristià vol dir fer-se petit. Fer-se petit, disminuir, deixar de banda el nostre protagonisme i treballar i servir humilment i de cor.

Aquest deu ser un veritable secret del testimoniatge cristià, de l'evangelització: tenir una experiència personal i comunitària de la fe, fer-ne vivència a la llum de l'Evangeli, acostar a Jesús, fer expressiu Jesús, on ens movem. Preparar i proposar els camins de l'Evangeli de Jesús, discernint els camins que més ens humanitzen i que són Bona Nova. Ser Església, tenint una parròquia de referència, i sent servidors de les causes nobles i humanes servint les persones per la causa de l'Evangeli.

▶ PREFERÈNCIES LLUMINOSES DE VIDA

1. Prefereixo que comparteixis amb mi uns pocs minuts ara que encara visc, que no pas una nit sencera quan jo mori.
2. Prefereixo que m'agafis la mà suaument ara que estic viu, que no pas que recolzis el teu cos sobre mi quan mori.
3. Prefereixo que em facis uns sola trucada ara que estic viu, que no pas que vulguis emprendre un viatge sorpresa quan jo mori.
4. Prefereixo que em regalis una única flor ara que estic viu, que no pas que m'enviïs un bell ram quan mori.
5. Prefereixo que fem una pregària ara que estic viu, que no pas una missa cantada quan jo mori
6. Prefereixo que em diguis unes paraules d'ànim ara que estic viu, que no pas un poema que trenqui el cor quan jo mori.
7. Prefereixo escoltar un únic acord de guitarra ara que estic viu, que no pas una serenata commovedora quan jo mori.
8. Prefereixo que em dediquis una petita pregària ara que estic viu, que no pas un epitafi molt punyent quan jo mori.
9. Prefereixo gaudir de petits detalls ara que estic viu, que no pas de grans homenatges quan jo mori...

▶ DIUMENGE DE CORPUS

RESULTAT DE LA COL·LECTA A FAVOR DE CARITAS

Olot. Sant Esteve *	2.276,00
Olot. Sant Cristòfor les Fonts	184,00
Olot. Sant Pere Màrtir	500,00
Olot. Sant Roc	580,00
Riudaura	245,00
Santa Pau	246,00

* Parròquia de Sant Esteve: St. Esteve 1.630,00 €, Santuari del Tura 321,00 €, El Carme 325,00€

Moltes gràcies pel suport a l'acció i al compromís dels serveis de Càritas de la Garrotxa.

▶ HAN REBUT EL SAGRAMENT DEL BAPTISME

Adriana Borda Gutiérrez

Valentina Cabrera Alonso

Pau Avellana Fagella

Edin Domenico Cruz Elias

Enhorabona

A les famílies!

▶ HAN CELEBRAT EL CASAMENT (MATRIMONIS)

Àngel Martí Valeri amb Lúdia Bartolí Casadevall

Carles Puigvert Teixidor amb Anna Sau Rivera

Per molts anys als nous matrimonis! !

▶ HAN MORT I HEM PREGAT PER

Anna Mª Sierra Garcia, als 64 anys

Teresa Alsina Ferrés, als 87 anys

Doneu-los, Senyor, el repòs etern!

